

Kurz pro vojenské pozorovatele ve Vyškově dokončilo jedenáct příslušníků z různých složek české armády

Pod velením OSN

Vyjednávání s místním obyvatelstvem, uklidňování konfliktů, řešení nálezu nevybuchlé munice nebo ošetření zraněného dítěte. Tyto a mnoho dalších situací museli řešit příslušníci naší armády, kteří absolvovali Kurz pro vojenské pozorovatele. Mohou tak působit v mírových silách pod vedením Organizace spojených národů (OSN) například v Kongu, Středoafričské republice, na Golanských výšinách či v Kosovu.

„Kurz ani práce vojenského pozorovatele nejsou pro každého. Fyzická zdatnost, flexibilita, komunikační a jazykové schopnosti jsou základem. Ti úspěšnější se zpravidla ‚nepozorovaně‘ přesunou do míst působení OSN v časovém horizontu několika měsíců a vrátí se s odstupem jednoho roku bohatší o cenné profesní, ale i životní zkušenosti,“ říká jeden ze zástupců z Centra přípravy do zahraničních operací Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, které tento kurz připravuje.

První polovina zaměstnání patřila teoretické přípravě. Následoval praktický výcvik ve vojenském prostoru Březina ve Vyškově. Tým posluchačů se ocitl uprostřed nestabilní situace operace UNIFIR (United Nations Instant Forces In Richland). Dvě nepřátelene strany na území Afriky bojují o moc, území i zdroje. Násilnou činnost páchanou na civilním obyvatelstvu ale nezastaví ani uvalení embarga OSN. Válka je proto nevyhnutelná. Stát Richland je rozdělen na dvě části, je sepsáno dočasné příměří a podél demilitarizovaného pásma působí pod hlavičkou OSN vojenští pozorovatelé.

To byl scénář, kterým byli do praktické části výcviku vtaženi posluchači hned na začátku. Tuto a další podobné situace totiž mohou po úspěšném absolvování kurzu

Při jednání s hlavními představiteli se podávalo pohostění. Je neslušné obcerstvení odmítnout.

Studenti kurzu vojenských pozorovatelů nejdříve pracovali v týmech.

Prohledávání i fyzické násilí jsou možné scénáře, ve kterých se může vojenský pozorovatel ocitnout.

Studenti si vyzkoušeli náročné situace.

po dobu jednoho roku řešit v nebezpečných zemích jako pozorovatelé s modrým baretem na hlavě a beze zbraně.

Nebezpečné situace střídají jedna druhou. Zároveň jsou účastníci kurzu vystaveni nátlaku i korupci ze strany obou nepřátelene stran. Čelí útokům místního tisku. Jejich úkolem je ale udržení míru v dané oblasti.

„Scénář pamatoval i na detaily. Příběh a jména postav se námětem vinuly jako červená nitka. Místní vesničan si kopal hrob, jinde jsme byli jako pozorovatelé mimoděk přítomni znásilnění či popravě. Různé formy nátlaku se ve scénáři nevyhýbaly ani nám,“ říká kapitán Hojka, lektor Univerzity obrany s profesními zkušenostmi protivzdušné obrany a zároveň nejúspěšnější účastník kurzu.

„Modré barety“ – jak se neformálně vojenským pozorovatelům přezdívá, musí mít nejen odbornou praxi, ale nutností je znalost anglického jazyka na úrovni STANAG 2, musí vlastnit řidičské oprávnění skupiny B a splňovat zdravotní klasifikaci A.

„Pro úspěšné vyslání do zahraničí je také nezbytné absolvování kurzů S. E. R. E. (Survival, Evasion, Resistance a Extraction) stupně A a B a samozřejmě úspěšné zakončení kurzu pro vojenské pozorovatele,“ konstatuje jeden z instruktorů. „Kurz pro vojenské pozorovatele UNMOC (United Nations Military Observers Course) probíhá jednou až dvakrát ročně. Námět s jednotlivými incidenty odráží zkušenosti z reálných pozorovatelských misí. Společně práce, materiální a personální zabezpečení vyžaduje náročnou koordinaci nejen složek Velitelství výcviku – Vojenské akademie, ale i psovodů z letecké základny v Náměšti nad Oslavou nebo psychologické služby z Agentury vojenského zdravotnictví.“

Text: kpt. Kateřina Ramil,
foto: pplk. Pavel Šebesta

V Žatci přispívá do Vojenského fondu solidarity již téměř polovina praporu

Vojáci jsou partáci a musí si pomáhat

Brigádní generálka Lenka Šmerdová, předsedkyně výboru Vojenského fondu solidarity, předala vojákům ze 41. mechanizovaného praporu v Žatci odznaky jako poděkování za jejich pravidelné přispívání do fondu. Ty získají ti, kteří přispívají libovolnou částkou déle než rok. Předáno tak bylo 172 odznaků, nicméně přispívá již téměř polovina praporu, zhruba 250 vojáků.

Svůj odznak coby symbol profesní hrdosti a stavovské cti profesionálních vojáků zřídil Vojenský fond solidarity, který pomáhá našim vojákům a jejich rodinám v těžkých životních situacích. Na rozdíl od podobných odznaků z dob minulých ovšem tento není na prodej – je zdarma pro všechny dárce, kteří dlouhodobě každý měsíc přispívají do Vojenského fondu solidarity. Připnutý na vojenské uniformě hrdě vypovídá o svém nositeli, že patří k výjimečným lidem, kterým není lhostejný osud jeho kolegů. Odznak zdobící civilní oblečení svědčí o účtě jeho nositele k příslušníkům Armády České republiky a vyjadřuje rovněž osobní poděkování za jejich náročnou práci.

Právě tento odznak předala v Žatci brigádní generálka Lenka Šmerdová 172 vojákům, pro které nejsou slova čest, hrdost a soucit jen prázdnou frází. „Chtěla bych vám všem velice poděkovat. Pomáháte nám pomáhat ostatním, kterým do životů zasáhlo neštěstí v podobě nehod, úmrtí nejbližších či jiné těžké životní situace. Vojenský fond solidarity je zde pro vás všechny, kteří pomoc potřebujete. Vaše příspěvky putují tam, kde je právě třeba. Jsem hrdá za každého z vás, protože jste vojáci, jste jedna rodina a je jedno, kdo je z jakého útvaru,“ uvedla generálka Šmerdová nastoupeným vojákům. Zároveň jim uvedla několik příkladů, kde peníze z fondu pomáhají lépe zvládat těžké životní situace.

Žatečtí vojáci vnímají potřebu fondu o to více kvůli štábnímu praporečkovi in memoriam Davidu Benešovi, který padl v Afghánistánu při útoku sebevražděného atentáčníka v roce 2014. David v Žatci sloužil a na jeho počest se pořádá „Memoriál Davida Beneše“, tedy extrémní víceboj čtyřlenných vojenských hlídek.

JAK LZE DO FONDU PŘÍSPÍVAT? JEDNORÁZOVÝ PŘÍSPĚVEK NA ÚČET VFS – FYZICKÁ NEBO PRÁVNICKÁ OSOBA. ČÍSLO ÚČTU: 44665522/0800. VARIABILNÍ SYMBOL: 918

Text a foto: Michal Voska

